

fra, viser det rigtignok, at det ærede Medlem er i en Knibe, som er ret usædvanlig, for andre i alt Fald. Hvor jeg har den Skrivelse fra? Jeg har den fra Karl Hansen, og den er i Overensstemmelse med Koncepten til den Skrivelse, han har sendt det ærede Medlem som anbefalet Brev. Saaledes har jeg denne Skrivelse. Der er ingen Grund til at tvivle om den Skrivelse. Originalen er afgaaet fra Karl Hansen og til det ærede Medlem som anbefalet Brev. Afskriften eller Koncepten er i min Besiddelse.

K. M. Klausen: Den højtærede Justitsminister udtalte før, at Tegninger og Planer til Nyborg Fængsel forelaa, før Loven blev vedtagen, og mente derfor, at det ikke var nødvendigt at nedsætte den Kommission, som var forudsat. Men den højtærede Minister maa jo huske paa, at denne Kommission skulde have en anden meget stor og vigtig Opgave, nemlig at „udøve det Tilsyn, der bør finde Sted paa ethvert Trin af Udarbejdelsen af Detailplanerne og under hele Opførelsen af Bygningskomplekset, for at man kan være sikker paa, at de forskellige Krav, der stilles paa Fængselsvæsenets Omraade, skulle blive fyldstgjorte“. Derfor har den højtærede Minister ikke Lov til at undskylde sig og undlade at nedsætte Kommissionen. Det var nødvendigt at have den, for at den kunde følge Arbejdet under hele dets Gang, og havde den været, saa havde den beklagelige Strid mellem Fængselsdirektøren og Arkitekten sikkert ikke fundet Sted. Kommissionen vilde have staaet som det naturlige og rette Tilsyn til at afgøre alle Strids-spørgsmaal.

Det glædede mig nu at høre den højtærede Justitsminister udtale sig lidt om Spørgsmaalet Erlandsen, saaledes at Erlandsen ikke længere staaer som den uopklarede Gaade. Vi fik nu at vide, at det, som Erlandsens Indsigelse drejer sig om, er, at Cellerne ere byggede for smaa. Men det er ganske sikkert en utilgivelig og grov Fejl, at man i en Fængselsbygning som den ved Nyborg har bygget Cellerne mindre, end de efter de opgivne Maal skulde være. Vell! Hvem bærer Skylden derfor? Jeg ved det ikke, men jeg antager, at det maa være Arkitekten, og her komme vi da til et Kærnepunkt, her komme vi vistnok til det Punkt, hvor Arkitekt Nyeboelle har sin største Skyld. Har han virkelig begaaet den Faldelse at bygge Cellerne mindre, end de efter de opgivne Maal skulde være, saa forstaaer man, at Erlandsen som Sundheds-

styrelsens Hygiejniker nedlægger en stærk Indsigelse.

Justitsministeren (Bülow): Jeg vil sige til det ærede Medlem (K. M. Klausen), at min Udtalelse før ikke maa betragtes som nogen Undskyldning. Jeg mener ikke, at jeg behøver paa noget Punkt at undskylde mig. Det Krav, som det ærede Medlem omtalte ved at citere Udtalelsen om, at man skulde følge Detailplanerne, for at de forskellige Krav, der stilles paa Fængselsvæsenets Omraade, skulde blive fyldstgjorte, er fuldstændig blevet opfyldt, idet enhver Detailplan er indsendt til Fængselsvæsenet og gennemgaaet af alle de tre Fængselsfolk, som udgjorde den Kommission, der overhovedet udarbejdede Lovforslaget. De have gennemset det hele. Hvad Cellerne Størrelse angaar, er, som jeg allerede har sagt, dette Spørgsmaal i Kommissionen. Samtidig med at det blev mig forelagt, forlangte jeg straks, at det skulde bringes for Kommissionen, og denne har sendt en Arkitekt derover for at foretage den fornødne Opmaaling. Derfor kan jeg ikke udtale mig om Skyld eller ikke Skyld, om Fejl eller ikke Fejl, før Kommissionens Afgørelse foreligger.

Sabroe: Jeg er ikke tilfreds med den højtærede Justitsministers Svar. Det synes mig at være ganske meningsløst at lade Forstander Mollerup vende tilbage 1. Juli for at fortsætte til 1. Maj 1913, naar der nu som Følge af, at der er sket et Forstanderskifte, er indtraadt Ro paa Bøgildgaard. Resultatet af Mollerups Tilbagevenden 1. Juli — Meningen er jo alligevel, at han skal bort til næste Aar — vil være den største Uro ude paa denne Egn, ikke mindst mellem Landboerne, som desværre som Følge af de Forhold, der have raadet paa Bøgildgaard, have set mange Ildebrande. Er det Penge, der mangler, tror jeg, det var den letteste Sag at komme over, hvis Ministeren og Overinspektionen vilde henvende sig til de Assuranceselskaber, der have Ejendommene der paa Egnen i deres Kasse. Der kunde man sikkert faa et Beløb til Raadighed, baade 5,000 og 10,000 Kr., for det vilde være en ren Nettogevinst for dem.

Maa jeg i øvrigt sige til Ministeren, at jeg kunde ønske i Anledning af det, som jeg viste frem her, og i Anledning af lignende Remedier, der have været benyttede paa vore Anstalter, at man allerede nu indsamlede fra Ordregelsesanstalterne-